

EXEMPLE DE LA PROVA

ÀREA 1

Comprensió oral (entendre)

L'examinand escoltarà uns textos de diferents tipus i haurà de realitzar l'exercici proposat per a cada text. Per exemple:

- Marcar amb una creu la resposta correcta d'entre 3 o 4 opcions segons el significat del text.
- Indicar si un enunciat és verdader o fals segons el significat del text.
- Omplir un document (per exemple, una fitxa) usant la informació del text.
- Marcar amb creus indrets en mapes o plans.
- Aparellar la informació del text amb rutes o indrets marcats en un mapa o plans.
- Ordenar una seqüència de dibuixos segons el significat del text.

Exercici 1r

Pose una creu en la casella corresponent a cada afirmació, verdadera (V) o falsa (F), segons el text que escoltarà.

		V	F
1	El pa ha sigut un aliment diari des de fa poc, pràcticament des de l'era moderna.		
2	El poble hebreu coneixia el pa àzim i el blat, però no va arribar a saber elaborar el pa fermentat.		
3	Els grecs dominaven la tècnica de moldre cereals i preparaven diferents classes de pa. La venda la realitzaven en establiments que s'assemblaven molts als forns actuals.		
4	L'elaboració del pa no ha evolucionat molt al llarg del temps. Els ingredients bàsics continuen sent els mateixos que abans.		
5	El pa de consum diari pot ser de tres tipus: blanc, fals integral i integral pròpiament dit. El pa blanc és el que major part de fibra i substàncies nutritives conté.		

EXERCICI 2n

Pose una creu en la casella corresponent a cada afirmació, verdadera (V) o falsa (F), segons el text que escoltarà.

		V	F
6	El client té molt clar com vol les sabates perquè les ha vistes en l'aparador.		
7	El client necessita que les sabates tinguin tacó, però les vol sense cordons.		
8	El dependent pregunta al client sobre el tipus de pell que vol, però el comprador no ho sap.		
9	El comprador porta una sabata sí, i l'altra no.		
10	L'acompanyant pensa que el dependent és antipàtic, una espècie de robot fort, sòlid i segur.		

ÀREA 2

Comprensió lectora (llegir)

A partir d'uns textos escrits de diferents tipus, l'examinand realitzarà els exercicis proposats. Per exemple:

- Marcar la resposta correcta d'entre 3 o 4 opcions segons el significat del text.
- Contestar preguntes, segons la informació del text.
- Completar una fitxa o un quadre usant la informació del text.
- Indicar si un enunciat és verdader o fals segons el significat del text.
- Aparellar els titulars del text i el text corresponent.
- Ordenar una seqüència de dibuixos o frases segons el significat del text.
- Relacionar la informació del text i les rutes o els llocs marcats en un mapa.

Origen dels cognoms

En l'Imperi Romà, del qual el nostre territori va formar part, les persones tenien un nom personal o individual (*praenomen*), un altre nom, que era el de la gens, tribu o llinatge del qual descendia (*nomen*), i un nom familiar, que era el d'una de les famílies en què s'havia dividit la seua gens (*cognomen*). Algunes persones també tenien un altre nom que expressava una circumstància especial de l'individu i que equivalia a un sobrenom o malnom (*agnomen*). Un exemple aclaridor el tenim en el procònsol que va ser cap de l'exèrcit romà a Hispània: Publi (*praenomen*) Corneli (*nomen* de la gens Cornèlia) Escipió (*cognomen* de la família dels Escipions) Africà (*agnomen* donat com a record de la seua victòria sobre els cartaginesos a Africa).

Aquell costum romà es va perdre en l'època dels visigots, en què només trobem els individus amb un sol nom, el nom propi (*praenomen*). Però en el segle IX, i per raons d'identificació entre persones d'igual nom en un mateix lloc o en un mateix document, veiem que es diferenciaven dos o més persones homònimes perquè després del nom es fa constar el títol o el grau militar o eclesiàstic (comte, duc, bisbe, etc.). En el segle X ja apareixen altres elements diferenciadors que fan de segon nom, ja siga indicant el nom del lloc de residència (per exemple: Senteri de Riupedrós) o el nom del pare (per exemple: Ponç d'Ademar, que vol dir "Ponç fill d'Ademar").

En el segle XI apareix com a segon nom el de l'ofici o professió que, com que moltes vegades passava de pares a fills, es va convertir en un autèntic cognom (Ferrer, Fuster, Forner, Flequer, Sabater,

Pastor, Oller, Mestre, etc.). També els nobles acostumaven a adoptar com a segon nom el d'algun dels castells que posseïen. D'esta manera van aparèixer cognoms com Cardona, Montcada, Centelles, Cabrera, etc.). Altres cognoms es van formar per l'adopció, com a segon nom, del lloc on un individu habitava, i així es va poder distingir el Guillem de l'hort del Guillem del riu, i el Pere del puig del Pere del tossal. Este és l'origen, en distints llocs, dels cognoms Hort, Riu, Puig, etc.

Una altra manera de formar segons noms distintius, que després també van esdevindre cognoms quan es van fer hereditaris, es va produir afegint al prenom una referència indicadora d'una circumstància del naixement, un auguri, una benedicció o una consagració (Bord, Bastard, Trobat, Nadal), o un autèntic sobrenom o malnom indicador d'una semblança o aspecte (Conill, Llop, Bou, Colom, Gat, etc.), d'un defecte o qualitat morals o mentals (Amorós, Bonfill, Alegre, Malveí, Moix, etc.), o d'un defecte o qualitat físics (Calbet, Gros, Roig, Bru, Negre, etc.).

Un altre sistema de formació de cognoms es va produir a l'assignar a un individu, com a segon nom distintiu, el del lloc d'on era originari pel fet de no ser natural d'aquell on residia.

Per la seua pròpia formació, es pot vore fàcilment com és d'equivocat el tòpic tan generalitzat consistent a creure que tots els individus que porten un cognom igual descendixen d'una mateixa estirp o avantpassat comú i, per tant, són tots parents en un grau més o menys llunyà.

Pose una creu en la casella corresponent a cada afirmació, verdadera (V) o falsa (F), segons el text que ha llegit.

		V	F
11	Els romans per a identificar-se recorrien al nom personal o individual i al nom de la família a la quan pertanyien.		
12	Els visigots no van seguir la tradició de l'Imperi Romà, i s'identificaven amb un sol nom.		
13	Els únics que es poden considerar com a autèntics cognoms que s'hereten de pares a fills són els noms d'oficis o professions.		
14	Als forasters, sel's afegia sovint un segon nom que feia referència a alguna característica física, a alguna qualitat moral o que assenyalava alguna circumstància del naixement.		
15	No totes les persones que tenen el mateix cognom compartixen un avantpassat comú o una estirp comuna.		

EXERCICI 2n

Historietes il·lustrades

Els primers còmics de la història es van publicar en les pàgines dels diaris nord-americans a finals del segle XIX. Eren històries humorístiques –d’ací el seu nom– i de to costumista; però a mesura que el mitjà madurava, la sofisticació envaïa les vinyetes. Les aventures en països exòtics van alimentar la imaginació del lector dels feliços vint. Però de sobte, el *crash* de 1929 va posar cap per avall la societat nord-americana. Es necessitava un tipus de ficció que actuara com a antídoto a la dura realitat i que a més tornara la fe en el país. Amb la caiguda de la borsa es van afonar els vells símbols. Era el moment de crear una nova mitologia. Els superherois començaven a enfundar-se els seus mallots.

El naixement dels superherois, al costat d’un clima sociològic propici, es va gestar gràcies també a un canvi d’orientació del mercat. A mitjan dècada dels trenta apareixen les revistes de còmics, *els comic book*. *Action Comics* va ser una d’estes publicacions. En la portada del seu primer número, publicat al juny de 1938, apareixia un personatge que revolucionaria no sols el còmic, sinó tota la mitologia fantàstica del segle XX: Superman. En la seua primera aventura, Jerry Siegel i Joe Shuster, els seus creadors, explicaven que el personatge procedia d’un altre planeta, i que entre les seues habilitats estaven la de saltar des d’una alçària de 20 pisos, alçar enormes pesos, córrer més ràpid que un exprés i posseir una pell immune a les bales. També deixaven clar el seu ideari: "Superman! Campió dels oprimits, la meravella física que va jurar dedicar la seua

existència a ajudar els que ho necessitaren". Per fi la humanitat –els Estats Units– podia respirar tranquil·la.

L’èxit del personatge va ser fulgurant. Superman introduirà una de les característiques dels superherois: la doble identitat. Clark Kent, reporter del *Daily Planet*, és el seu *alter ego*. Kent intentarà mostrar-se poc intel·ligent en la seua manera d’actuar davant dels altres, sobretot davant de Lois Lane, una brillant col·lega que finalment descobrirà la seua verdadera personalitat i amb qui acabarà casant-se. La sèrie introduïx també el coprotagonisme del supercanalla per a donar el to maniqueu tan característic de les historietes il·lustrades de superherois.

Un altre superheroi nascut després, i a l’ombra de Superman, i que continua amb bona salut és Batman, creat per Bob Kane. Va aparéixer per primera vegada en el número 27 de *Detectiu Còmics*, al maig de 1939. A diferència de la majoria de superherois, Batman només basa les seues habilitats en una rígida preparació física i intel·lectual i en la tecnologia. Cèlebre és el seu *batmòbil*. La seua autèntica personalitat és la de Bruce Wayne, un milionari filantrop traumatitzat per l’assassinat dels seus pares, del qual va ser testimoni quan era un xiquet. Este fet li farà nàixer la seua vocació de justicier. La galeria de canalles de Batman és l’aristocràcia dels baixos fons: El Pingüí, El Jòquer o La Dona Gat.

Després d’una etapa marcada per la Segona Guerra Mundial, els superherois van entrar en un període de decadència en la dècada dels cinquanta.

Pose una creu en la casella corresponent a cada afirmació, verdadera (V) o falsa (F), segons el text que ha llegit.

		V	F
16	A finals del segle XIX van aparéixer les primeres revistes d’històries humorístiques i caràcter costumista que coneixem com a còmics.		
17	El personatge de ficció Superman naix en una època en què la societat americana patix una recessió econòmica important i el país està àvid de fantasia.		
18	L’origen humil és una de les característiques que definixen els superherois, a més de la seua disposició a la justícia i a ajudar els més necessitats.		
19	El personatge de Batman és molt diferent de Superman, les seues habilitats es basen en la tecnologia i en la seua preparació física i intel·lectual; és un personatge molt posterior molt més elaborat.		
20	Els superherois de la primera meitat del segle XX es caracteritzen per tindre múltiples identitats.		

ÀREA 3

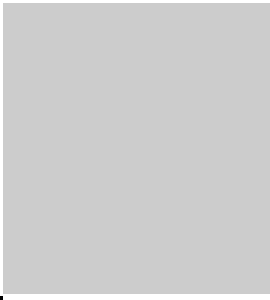
Expressió escrita (escriure)

La prova d'expressió escrita consistirà a escriure paraules del vocabulari bàsic davall d'uns dibuixos. Per exemple:

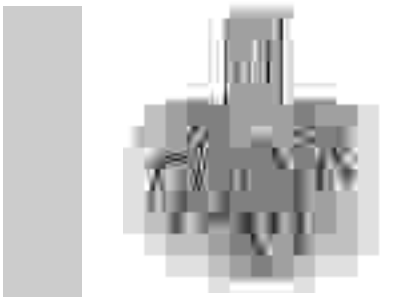
1.

.....

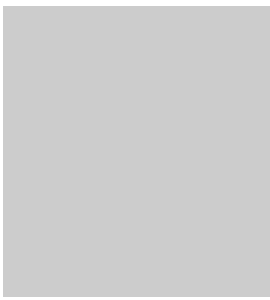
2.

.....

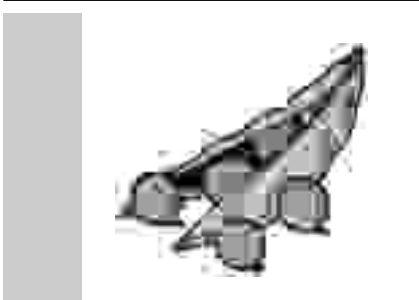
3.

.....

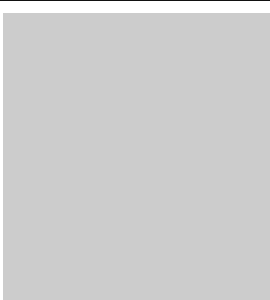
4.

.....

5.

.....

6.

.....

7.

8.

9.

10.